

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/2613/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123434501
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123434501.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: WOODCOTE GROUP a.s., IČO: 31 364 951, Vajnorská 135, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, právne zast.: Právny dom - advokáti, s.r.o., IČO: 36 857 793, Dlhá 2, 974 05 Banská Bystrica, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 052 01 B. C. D., korešpondenčná adresa: C. E. XXXX/X, XXX XX B. C. D., o vymoženie istiny 14.788,14 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Stanislav Moskvič, súdny exekútor, Exekútorský úrad Floriánova č. 2, 080 01 Prešov, pod sp.zn. 119EX 1102/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2613/2023 zo dňa 24.04.2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2613/2023 zo dňa 24.04.2024 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2613/2023 zo dňa 24.04.2024 pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 198,72 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu 07.11.2023 domáhal od povinného vymoženia 14.788,14 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T 147/2013 zo dňa 15.06.2016, právoplatný a vykonateľný dňa 01.03.2017 (ďalej len „Exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 27.12.2023, poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Stanislav Moskvič, súdny exekútor, Exekútorský úrad Floriánova č. 2, 080 01 Prešov, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 119EX 1102/23.

3. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 48Ek/2613/2023 zo dňa 24.04.2024 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.), povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 198,72 Eur (výrok III.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník k námietke povinného ohľadom jeho zlej finančnej situácie uviedol, že skutočnosť, že sa povinný sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, ktorá mu znemožňuje uspokojenie pohľadávky oprávneného, samo o sebe nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty, ktorá je v prípade fyzických osôb stanovená v trvaní päť rokov od začatia exekúcie (t.j. odo dňa doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi). K námietke povinného, že na jeho majetok bol uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 32OdK/221/2021 zo dňa 16.09.2021 vyhlásený konkurz, vyšší súdny úradník uviedol, že lustráciou vykonanou v Obchodnom vestníku zistil, že Uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 32OdK/221/2021 zo dňa 16.09.2021, zverejneným v

Obchodnom vestníku 183/2021 pod č. K048631 dňa 23.09.2021, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka (povinného). Existuje však kategória nárokov, ktoré napriek oddĺženiu zostávajú veriteľom dlžníka zachované, pričom tieto nároky sú vymedzené v § 166c ZKR a ktoré zákon definuje ako „nedotknuté pohľadávky“. Spoločným znakom takýchto pohľadávok je skutočnosť, že veriteľ si ich môže ale aj nemusí uplatniť prihláškou do konkurzu a v prípade, že tak neurobí pohľadávka sa nestáva nevymáhateľnou, veriteľ tak svoj právny nárok nestráca a môže sa domáhať vymoženía svojej pohľadávky aj prostredníctvom exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že ak ide o jednu z taxatívne určených pohľadávok, nemá prípadné vyhlásenie konkurzu a rozhodnutie o oddĺžení vplyv na vedenie exekučného konania. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženía 14.788,14 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T 147/2013 zo dňa 15.06.2016, právoplatný a vykonateľný dňa 01.03.2017. Z exekučného titulu na základe ktorého je vedená exekúcia, mal vyšší súdny úradník za jednoznačne preukázané, že vymáhaná pohľadávka vznikla titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním. Exekučný súd z príloh zistil, že povinný bol odsúdený za spáchanie trestného činu, a oprávnenému bola priznaná náhrada škody vo výške 14.778,14 Eur. Takúto pohľadávku teda možno subsumovať pod ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) ZKR a charakterizovať ju ako pohľadávku oddĺžením nedotknutú a teda postihnuteľnú núteným výkonom rozhodnutia. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nesplnil a exekúcia aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Keďže povinný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda zánik vymáhaného nároku, nedoručenie exekučného titulu ani iné skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a nie sú naplnené ani predpoklady na zastavenie exekúcie ex offo, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Povinný si náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal. Oprávnený si vo svojom podaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný (oprávnený mal úplný úspech vo veci), súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 198,72 Eur.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej opätovne namietal svojou nemajetnosťou a uviedol, že súdny exekútor neskúmal jeho majetkové pomery, keďže jeho sídlo je vo vzdialenom mieste štátu, čo však nemôže byť v neprospech povinného. Súd už skôr skúmal moje majetkové pomery v konaní pod sp. zn. 11Er/595/2009. Súdny exekútor jasne uviedol, že by išlo o navyšovanie ďalších nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, nakoľko nie je predpoklad jej vymoženía. Povinný žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Vzhľadom na uvedené povinný žiadal o zastavenie exekúcie.

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného vyjadril tak, že povinný vo svojom vyjadrení opomenul časovú podmienku vyplývajúcu z ustanovenia Exekučného poriadku (§ 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Vo veci nedošlo k naplneniu časovej podmienky, nakoľko zákon stanovuje podmienku piatich rokov od začatia exekúcie. Upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané iba dňa 27.12.2023. Nemajetnosť sama o sebe nezakladá dôvod zastavenia exekúcie. Povinný sa v sťažnosti odvolával na konanie pod sp. zn. 11 Er/595/2009 a 8CoE/2/2020, ktoré malo potvrdiť nemajetnosť povinného. Fakt, že v čase predmetných konaní bol povinný nemajetný, neznamená, že v budúcnosti nemôže nadobudnúť nový majetok. K tvrdeniu povinného, že súdny exekútor neskúmal jeho majetkové pomery z dôvodu vzdialenosti a, že uvedené nemôže byť použité v jeho neprospech oprávnený uviedol, že súd prideluje veci vydaním poverenia na vykonanie exekúcie rovnomerne jednotlivým exekútorom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súd prideluje veci exekútorovi vymenovanému pre územný obvod krajského súdu, v ktorom sa nachádza miesto, na ktorom je v tomto prípade adresa trvalého pobytu alebo pobytu povinného, ak je povinný fyzickou osobou. Exekútor po obdržaní vyjadrenia oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 05.04.2024 vykonal lustráciu v zmysle Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené považoval oprávnený toto tvrdenie povinného za irelevantné. Oprávnený žiadal, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 198,72 Eur (za vyjadrenie k sťažnosti).

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Súd po zistení, že sťažnosť povinného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, súd nad rámec zákona dodáva:

15. Povinný v podanej sťažnosti argumentoval len jediným dôvodom (tento dôvod uviedol aj v návrhu na zastavenie exekúcie a vyšší súdny úradník sa s ním v odôvodnení riadne vysporiadal), a to svojou nemajetnosťou. Sudca viazaný rozsahom podanej sťažnosti preskúmal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka v povinným napadnutom rozsahu. Sudca v sťažnostnom konaní dospel k záveru, že vyšší súdny úradník postupoval v súlade so zákonom, keď na podklade dôvodov uvádzaných povinným návrh povinného na zastavenie ako nedôvodný zamietol. Sudca má ďalej za to, že vyšší súdny úradník dostatočným spôsobom vysvetlil, prečo nie je možné exekúciu v súčasnosti zastaviť pre nemajetnosť povinného, kedy o nemajetnosti povinného nerozhoduje súd, ale súdny exekútor po splnení zákonných podmienok. K uvedenému sudca opätovne zdôrazňuje, že zlá finančná situácia, resp. sociálne postavenie povinného, nezakladá v tomto štádiu konania sama o sebe predpoklad na zastavenie exekúcie a nezbavuje povinného povinnosti vyplývajúcej mu z vykonateľného exekučného titulu. Zisťovanie majetkových pomerov vykonáva súdny exekútor a je na ňom posúdiť, či je pohľadávka oprávneného nevyplývajúca.

16. K povinným namietanému sídlu súdneho exekútora súd uvádza, že výkon rozhodnutia je zabezpečovaný prostredníctvom súdneho exekútora ako osoby určenej a splnomocnenej štátom na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí, t.j. exekučných titulov. Z právnej úpravy činnosť súdneho exekútora vyplýva jednak zo zásady nestrannosti zakotvenej v ust. § 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle a pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa č. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými

právnymi predpismi a jednak v zmysle ust. § 29 ods. 2 Exekučného poriadku je súdny exekútor povinný postupovať s odbornou starostlivosťou tak, aby bez zbytočných prieťahov bol dosiahnutý cieľ exekúcie, ktorým je vymoženie nároku oprávneného v prípade, ak povinný takýto nárok vyplývajúci z exekučného titulu nespĺnil dobrovoľne. Je pritom na zodpovednosti povereného súdneho exekútora, aby tento riadne vykonal zisťovanie majetku povinného pre účely výkonu exekúcie. Taktiež k odkazu povinného na iné exekučné konanie, v ktorom mala byť zistená nemajetnosť povinného súd uvádza, že poverený súdny exekútor je povinný vykonať úkony na účelom zistenia majetku povinného a až ak sa pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarí zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, vydá upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd k žiadosti povinného o oslobodenie od súdnych poplatkov uvádza, že v tomto štádiu konania s úkonmi súdu zatiaľ nie je spojená žiadna poplatková povinnosť.

17. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej exekúcii zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, sudca preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2613/2023 zo dňa 24.04.2024 ako nedôvodnú zamietol.

18. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

21. O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému ako úspešnému účastníkovi voči povinnému nárok na ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia oprávneného boli po nevyhovení sťažnosti povinného dôvodné, a to za vyjadrenie sa oprávneného k sťažnosti povinného vo výške 198,72 Eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 151,87 Eur, z režijného paušálu v sume 13,73 Eur a z 20 % DPH).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (8)